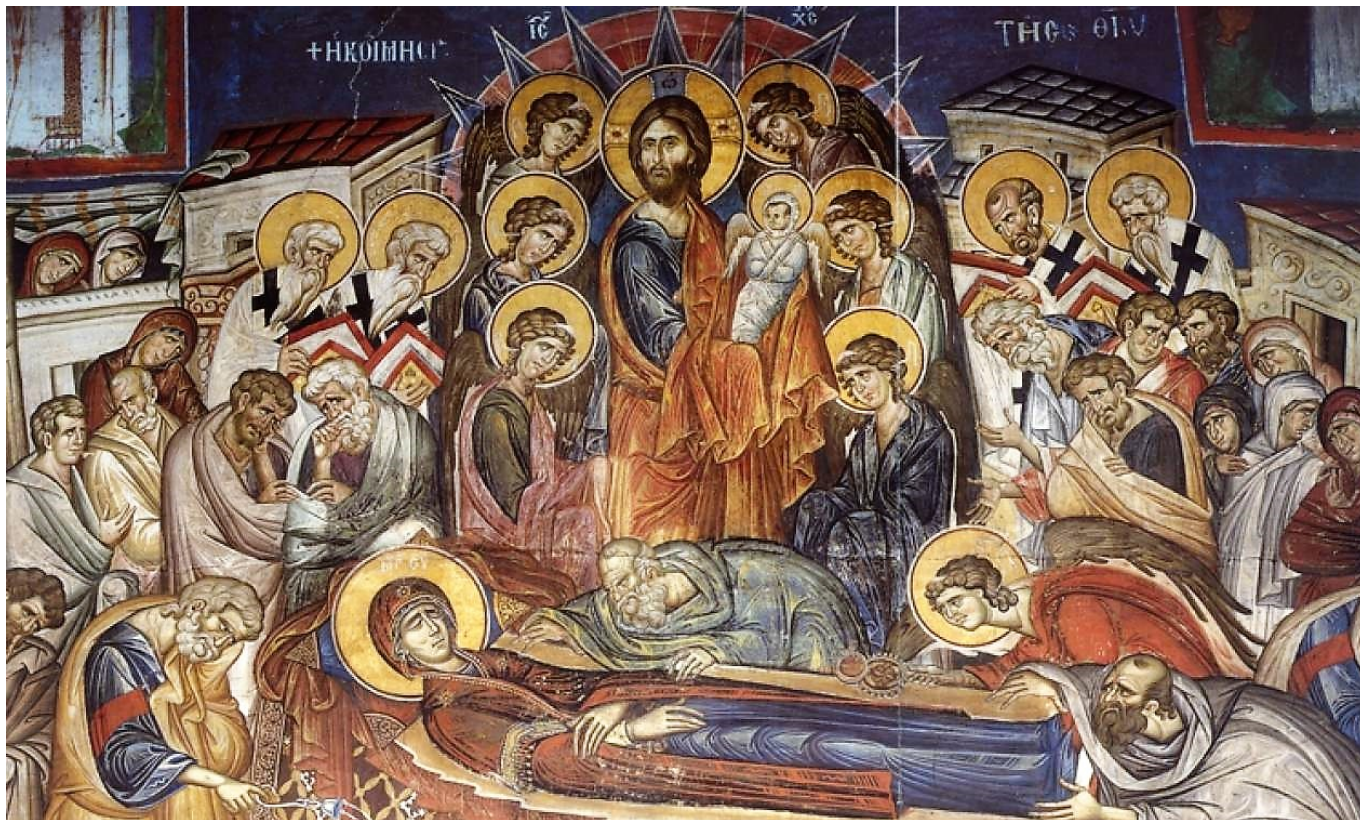

Σάμου Ευσέβιος: “Η Κοίμηση της Παναγίας δεν είναι κοίμηση ενός κοινού θνητού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

Την ποιμαντορική του Εγκύκλιο για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με τίτλο “Μεσίτριά μας” εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιος.

Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: “Μυριάδες μυριάδων πιστοί διά μέσου των γενεών γονατίζουν ευλαβικά, έκθαμβοι και εκστατικοί μπροστά στην απαστράπτουσα αίγλη του σεβασμίου προσώπου της. Την μεγαλύνουν και την τιμούν με μια ψυχή κι ένα στόμα. Η ζωή και το όνομα της Παναγίας γίνεται ένα με τη ζωή της Εκκλησίας και των πιστών ατομικά. Δεν υπάρχει ιερή ακολουθία, όπου δεν θα αναφερθεί το σεβάσμιο όνομά της”.

Παρακάτω η εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

“Μεσίτριά μας”

Άγαπητοί μου,

Μιά ταπεινή κόρη τῆς Ναζαρέτ ἦταν ἡ Παναγία μας. Ἄσημη καί ἄγνωστη σέ κύκλους εὐρύτερους ἀπό τό περιβάλλον τοῦ χωριοῦ της. Δέν εἶχε τίποτα ἀπό τά ἐξωτερικά ἐκεῖνα στοιχεῖα, πού προβάλλουν τούς ἀνθρώπους στή ματαιόδοξη κοινωνία τῆς ἐποχῆς τους. Καί ὅμως ἀναδείχθηκε ἡ πρώτη μεταξύ ὄλων τῶν γυναικῶν κάθε ἐποχῆς, γιατί ὅπως ἀπέδειξε ἡ πραγματικότητα, διέθετε καταπληκτικό πλοῦτο, «πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν», εἶχε πεῖ ὁ Προφήτης. Καί σέ αὐτόν τόν πνευματικό πλοῦτο της ἔγκειται τό μεγαλεῖο Της.

Ἡ πνευματική της καλλονή τὴν ἀνεβάζει σέ οὐράνια ὕψη καί τὴν καθιστᾷ «ὕψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν». Καί ὁ οὐράνιος ἀπεσταλμένος, πού τῆς φέρνει τό καταπληκτικό μήνυμα, πὼς θὰ «δανείσει σάρκα τῷ παντεχνήμονι Λόγῳ», τὴν προσαγορεύει «Κεχαριτωμένην καί εὐλογημένην ἐν γυναιξί».

Καί ἡ ἴδια πλημμυρισμένη ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ μιά στιγμή ἱερῆς ἑξαρσης προφητεύει: «ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός...ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί».

Οἱ αἰῶνες πού πέρασαν ἐπιβεβαίωσαν τούς προφητικούς αὐτοὺς λόγους. Μυριάδες μυριάδων πιστοὶ διὰ μέσου τῶν γενεῶν γονατίζουν εὐλαβικά, ἔκθαμβοι καί ἐκστατικοὶ μπροστὰ στὴν ἀπαστράπτουσα αἴγλη τοῦ σεβασμοῦ προσώπου της. Τὴν μεγαλύνουν καί τὴν τιμοῦν μέ μιά ψυχὴ κι ἓνα στόμα. Ἡ ζωὴ καί τό ὄνομα τῆς Παναγίας γίνεται ἓνα μέ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν πιστῶν ἀτομικά. Δέν ὑπάρχει ἱερὴ ἀκολουθία, ὅπου δέν θὰ ἀναφερθεῖ τό σεβάσμιο ὄνομά της. «Τῆς Παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας» μνημονεύουμε κάθε φορά πού προσφέρουμε δόξα καί τιμὴ στὸν ἐν Τριάδι Θεό.

Ἡ Κοίμησις τῆς Παναγίας δέν εἶναι κοίμησις ἐνὸς κοινοῦ θνητοῦ, γιατί Ἐκεῖνη, εἶναι ἡ γενήσασα τόν Ἀρχηγόν τῆς ζωῆς καί ἐπομένως ἦταν πολὺ φυσικό ὅτι Αὐτὴν «τάφος καί νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γάρ ζωῆς Μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον». Δηλαδή ἦταν ἐπόμενο ὅτι δέν θὰ μπορούσε νὰ μείνει στὸν τάφο καί νὰ τὴν φθείρει ὁ θάνατος, γιατί τὴν μετέστησε

στήν αιώνια ζωή καί τήν μετέφερε στόν οὐρανο ὁ Υἱός της.

Εὐλογα ἐπεκράτησε λοιπόν ὁ τόνος τοῦ πανηγυρισμοῦ, μέ τόν ὁποῖο ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία τήν πρὸς οὐρανόν μετάσταση τῆς Παναγίας. Καί ἡ γιορτή αὕτη συγκινεῖ τίς καρδιές ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων, πού τρέχουν νά γεμίσουν τίς Ἐκκλησίες καί νά ζητήσουν τήν χάρη καί τήν βοήθεια τῆς Παναγία μας. Προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο νά τιμήσουν Αὐτήν πού τίμησε τό γένος μας, νά τήν εὐχαριστήσουν καί νά τήν παρακαλέσουν γιά σύντομη βοήθεια καί κραταιή προστασία, γιατί ὅλοι τήν αἰσθανόμαστε ὡς Μάνα μας, πού πονάει καί ἐνδιαφέρεται ἄμεσα γιά τό κάθε παιδί Της.

Καί μέ τό νά γίνει ἡ Παναγία μας Θεοτόκος ἀποτελεῖ τήν γέφυρα πού μᾶς ὁδηγεῖ ἀπό τήν γῆ στόν οὐρανό. Ἡ «κλίμαξ» πού ἐνώνει τή γῆ μέ τόν οὐρανό. Τόν Θεό μέ τόν ἄνθρωπο.

Στή χάρη της, λοιπόν, προσπίπτει κάθε χριστιανός ἰδιαίτερα τίς εὐλογημένες αὐτές μέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Καί γίνεται ἡ Παναγία Παρθένος καί Μητέρα, ὁδηγός τῶν Ὁρθοδόξων εἰς Χριστόν. Τό παράδειγμά της, ἡ ἀπέραντη πίστη της, ὁ οὐράνιος χαρακτήρας της καί ἡ ἀγιοσύνη της, ἐμπνέουν, καθοδηγοῦν καί κατευθύνουν τά βήματα τῶν πιστῶν πιο πολύ πρὸς τόν Κύριο καί Λυτρωτή Ἰησοῦ. Καί ὁ Δεσπότης Χριστός, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ἐγίνε διὰ τῆς Παναγίας ἄνθρωπος, ὑπερύψωσε καί δόξασε τήν κατά σάρκα Μητέρα Του, ὅπως τῆς ἄρμοζε. Αὐτό μᾶς διηγεῖται ἡ ἑορτή τῆς μακαρίας Κοιμήσεώς Της.

Γι'αὐτό κι ἐμεῖς οἱ πιστοί σκύβουμε εὐλαβικά στήν «εὐκλεῖ καί ἱερά μνήμη» της. Καί γι'αὐτό καλούμαστε νά ἀκολουθήσουμε πιστά τά ἴχνη της, τήν ζωή της, τόν ἁγιασμό της, τήν ἀγάπη της, τήν ἀγνότητά της, τήν πίστη της καί τήν ὁλόψυχη ἀφοσίωσή της στό Θεό καί τήν κλήση της. Γιά νά εἶναι πραγματικά Μητέρα μας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία Του.

Ἄς σκύψουμε, λοιπόν, γιά ἀκόμη μιὰ φορά εὐλαβικά στήν «εὐκλεή καί ἱερά μνήμη» Της, ἅς τήν προσκυνήσουμε τιμητικά καί ἅς τήν παρακαλέσουμε: «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», δηλαδή γίνε ἡ (πάντοτε εἰσακουόμενη) Μεσίτριά μας πρὸς τόν Υἱό σου καί Θεό ἡμῶν.

Χρόνια πολλά!

Με ὅλη μου την ἀγάπη

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

+ Ο ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΙΑΣ ΕΥΣΕΒΙΟΣ